

anbefale. — Jeg forbigik, da jeg forrige Gang havde Ordet, at omtale det Forslag, som Flertallet har stillet med Hensyn til Ordningen af Gardekorpsen. Jeg gjorde dette, fordi dette Forslag i Grunden hænger nærmest sammen med det følgende Udfnit af Loven, idt det er en efter vor Mening nødvendig Konsekvens af, at vi have foreslaaet Garnisonstjenesten ophævet; thi udledes denne Garnisonstjeneste navnlig for Fodfolkets Vedkommende, da ser man ikke, at der er tilstrækkelig Berettigelse til at fastholde en Garnisonstjeneste med saa særlig Tjeneste, som Bagtjenesten ved Høffet er. Konsekvensen deraf vil altsaa blive, at vi til dette Niemed bruge leiet Mandstab, og Flertallet eller i alt Fald de fleste af Flertallet have ingen Betænktheds derved, medens man paa den anden Side ikke deri vil have lagt nogen som helst Anerkjendelse af Hvervingsprincippet i det Hele taget. Det gjælder nemlig ikke her en Afdeling af Hæren; vi betragte ikke dette foreslaaede Gardekorps som nogen Afdeling af den egentlige krigsførende Hær. Vi ønske derved at opnaa en Afgjørelse af det vækkende Spørgsmaal, hvilken Stilling den nuværende Garde egentlig har, hvilken Forpligtelse den har i Krigstid, lige over for sin Stilling ved Høffet. Dette Spørgsmaal vil rettelig være afgjort derved, at der siges, at dette Korps, større eller mindre, — som man nu kan blive enig derom, — er nødvendigt til Bagtjenesten i denne særegne Anledning, og at dertil bestemmes det, saa veed man, hvad man har at gjøre Regning paa i Krigstid, og hvad ikke. Naar det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds ønskede at vide, hvad et saadant Gardekorps vilde komme til at koste, saa har han i den Henseende nogen Veiledning i den anslaaede Udgift, som findes i Flertallets Betænkning. Det ærede Medlem vil maasse indvende, at det vil komme til at koste noget mere. Jeg tror det ikke. Jeg tror, at det ikke vil være særdeles vanskeligt, naar man byder en Mand fri Beklædning, fri Bolig, frit Brød og andre Emolumenter, som Soldaterne faae, og desuden giver ham 1 Krone om Dagen, da at finde Folk, der ville paatage sig denne Tjeneste; men dette er selvfølgelig et Spørgsmaal, som henhører under Lønningsloven, og som jeg ikke her skal komme videre ind paa. Jeg kan som Følge deraf ikke tilraade det høie Thing at stemme for det af et Mindretal stillede Forslag om at benytte Gardehusarierne til den Bagtjeneste, som hidtil er udført af den nuværende Fodgarde, idet man da atter vilde etablere saadanne blandede Forhold, hvor man havde en Afdeling, hvis berettigede Anvendelse ikke var klar. Man vilde da ikke vide, om Gardehusareregimentet var en Afdeling af den tjenstgjørende Krigsstyrke eller ikke. Den høitærede Krigsminister gjorde en Hovedindvending mod hele Flertallets Betragtning, idet han i saa Henseende i Detaillerne henholdt sig til Mindretallet. Denne Hovedindvending gjaldt

Flertallets finansielle Beregning. Den ærede Krigsminister gjorde gjældende, at det Maximum af Omkostninger til Landhæren, som man i 1866 havde troet at burde blive staaende ved, nu ikke længere kunde anerkjendes for at være tilstrækkeligt, men at hele Landets Velstand var i en saa stærk Fremkomst, at det maatte kunne bære endnu yderligere Udgifter. Ingen skal være villigere end jeg til at erkjende dette; men den høitærede Krigsminister maa ogsaa vide, at man kan trække for mange og for store Begler paa een og samme Grund, og naar den høitærede Krigsminister er kommen og har forlangt af os 100 Millioner paa den samme Basis, Landets Udvikling og den voksende Velstand, tror jeg, at der er truffet saa grundigt paa denne Fond, at den samme Betragtning ikke atter kan gjøres gjældende med Hensyn til det egentlige Landforsvar. Der maa vi efter min Mening lade den Betragtning blive gjældende, som blev opstillet i 1866, med den Forskel, som jeg allerede har indrømmet følger af Lønningsforhøielserne. Dette vil medføre 1 Million Kroner større Besøstning end dengang, men derudover tror jeg ikke, at den høitærede Krigsministers Argumentation kan føre os. Vi ere endelig atter idag komne ind paa Spørgsmaalet om de Sagkyndige, og jeg skal aldrig negte, at hvad der desangaaende idag er kommet frem, er mere veiledende, end hvad vi hidtil have hørt. Jeg har særlig som Ordfører for Flertallet været henvist til at søge den sagkyndige Veiledning, som jeg har været i Stand til at kunne finde, og i Spørgsmaal som dette har jeg naturligvis været henvist til den fortrinnsvis af Sagkyndige nedsatte Forsvarskommission i 1866, thi det er den eneste samlede Bearbejdelse af Bilkarene for Forsvarssocietet med Hensyn til Hær og Flaade, som jeg veed foreligger. Vi hørte nu fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), at det er en ren Misforstaaelse, at dette er de Sagkyndiges Indlæg. Jeg fandt, at Kommissionen var sammensat af 19 Medlemmer, hvoraf 10 militære og 9 civile. Ikke bestomindre stillede det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds det meget tvivlsomt, om dette er Sagkyndighed, og han citerede en Udtalelse af et af Kommissionens Medlemmer, der gik ud paa at bellige, at Kommissionen havde saunet Veiledning af den overordnede Kommando — saaledes forstod jeg det — med andre Ord af Generalstaben. Det synes altsaa, at vi ere komne nærmere ind paa, at i militære Spørgsmaal er det til Syvende og Sidst kun Generalstaben, der er sagkyndig. Det forekommer mig, at vi derved blive stillede mere og mere vækkende med Hensyn til, hvor vi skulle finde den egentlige Veiledning for vore Udvalg. Men hvad der var endnu mærkeligere, vare de Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger). Han udtalte nemlig ligeover for Flertallet, at han var i Forlegenhed med, hvor-